

ת"פ 8648/11/15 - מדינת ישראל נגד אספה מולוקן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 8648-11-15 מדינת ישראל נ' מולוקן (אסיר)
תיק חיצוני: 43605712015

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אספה מולוקן (אסיר)
החלטה

בפניי בקשת המאשימה לאפשר בשלב הטיעונים לעונש הצגת סרטון המתעד ביצוע עבירת התקיפה בת"פ (אשקלון) 20565-10-18, וזאת בהתאם להוראות סעיף 187 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי וסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

רקע

1. לאחר הרשעת הנאשם, בתום ניהול הוכחות, בעבירת איומים בת"פ (נתניה) 8648-11-15, ביקש הנאשם לצרף תיקים נוספים ולהודות בעבירות המיוחסות לו בהם.

בהמשך לזאת, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בת"פ 20565-10-18 בביצוע עבירות של הפרת צו פיקוח, של הפרת הוראה חוקית ושל תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הודאת הנאשם בתיק שבנדון הייתה ללא שנכרת הסדר טיעון בין הצדדים ומבלי שכתב האישום תוקן. בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק דנן, הנאשם תקף את המתלוננת, עמה אין לו היכרות מוקדמת, כאשר הגיח מאחוריה, לפת את צווארה ממושכות, הצמידה לדלת מכולת שבמקום, סתם את פיה בידו ומנע ממנה לזוז ממקומה למשך שניות ארוכות. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת חבלות בצווארה.

2. התביעה עותרת לאפשר לה להציג במהלך הטיעונים לעונש סרטון המתעד את תקיפת המתלוננת. לטענת התביעה, אין מדובר בהגשת ראיות נוספות אלא בהמחשה של העובדות המנויות בכתב האישום, כאשר עסקין בראיות שנמסרו להגנה כחלק מחומר החקירה. עוד נטען, כי בסמכות התביעה להציג ראיות חפציות מהן ניתן ללמוד על אופיו של הנאשם או על מידת הנזק שנגרם בגין מעשיו של הנאשם, כאשר האינטרס הציבורי הוא כי טרם גזירת עונשו של הנאשם יצפה בית המשפט בתייעוד המוחשי של העבירות.

3. הסנגור התנגד בדיון להגשת הסרטון וביקש ארכה להגשת תגובה מפורטת ופסיקה בנושא. בהחלטתי מיום 13.6.19 נתנה להגנה ארכה להגשת טיעון מפורט בכתב עד לתאריך 20.6.19, ברם עד לרגע כתיבת ההחלטה, לא הוגש טיעון כאמור מטעם הסניגור.

דין והכרעה

4. כותרתו של **סעיף 40 לחוק העונשין** הנה "הוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה". סעיף קטן (ד) משקף את הקביעה הנורמטיבית לפיה על כתב האישום, לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלבנטיות לביצוע העבירה. זאת, במטרה לתחום את הדיון בעניינו של הנאשם, ועל מנת להבטיח שלא יוצגו נתונים עובדתיים ונסיבות שלא בא זכרם בכתב האישום ושלא הודה בהם הנאשם (ראו גם את **ע"פ 7349/14 מ"י נ' פלונית** (14.5.15)).

סעיף 40 (ב)(1) קובע כדלקמן: "בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאין סותרות את הנתען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה".

רוצה לומר, הנאשם רשאי להביא ראיות מכל סוג שהוא בשלב זה ואילו התביעה רשאית להציג ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה. קביעה זו מפנה לסעיף 187(א) לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לעניין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לעניין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לעניין זה".

מן הסעיף האמור עולה כי על התובע להציג לעניין העונש ראיות בדבר עברו הפלילי של נאשם וכיקיימת לתובע הזכות הדיונית להציג גם ראיות אחרות **"לעניין זה"**.

בספרו של כב' השופט קדמי צוין בהקשר זה, כי התביעה יכולה להציג ראיות בדבר אופיו של הנאשם, בדבר מידת הנזק שנגרם וכן יכולה היא להציג נסיבות וגורמים מחמירים אחרים שאין לחרוג מן ההסכמה העובדתית (י. קדמי **"על סדר הדין בפלילים"** חלק שני כרך ב' עמוד 1620 מהדורה 2009).

5. במקרה דנן, אין התביעה מבקשת להוכיח עובדות שאינן מצויות בכתב האישום, אלא עותרת לאפשר לה להציג בפני בית המשפט המחשה חזותית של עובדות אלו.

על פי הנתען, הסרטון אינו אלא תמונת ראי של המלל המובא בכתב האישום, בו הודה הנאשם, ויש בו כדי לשקף בצורה חזותית את האמור בו.

במסגרת גזירת הדין וקביעת מתחם העונש ההולם, שומה על בית המשפט לשקול את נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם את מידת הנזק שנגרם למתלוננת. קיים אינטרס ציבורי בשיפור היכולת של בית המשפט לגזור עונש ראוי, צודק והולם. ניתן לומר כי עיון של בית המשפט בתיעוד מוחשי של נסיבות ביצוע העבירה, המופיעות בכתב האישום, עולה בקנה אחד עם האינטרס האמור. אין מדובר בהחמרה אלא בשיקוף המצב העובדתי לאשורו (ראו **ת"פ (כפר סבא) 57962-07 מ"י נ' דלוס** (27.2.17) וכן **ת"פ (רמלה) 68753-07-18 מ"י נ' עוואד** (10.2.19)).

6. לא למותר להוסיף, כי עתירת התביעה מתיישבת עם הפרקטיקה הנוהגת, במסגרתה מוגשים לעיון בית המשפט במהלך טיעונים לעונש, נוסף לגיליון הרשעות קודמות, אף תמונות, תעודות רפואיות ומסמכים ובלבד שהראיות נוגעות לעניין ואינן חורגות מן העובדות המתוארות בכתב האישום.

7. יובהר, כי ככל שמדובר בהסדר טיעון, טוב יעשו הצדדים אם יסכמו מראש במסגרת ההסדר, על מנת למנוע אי הבנות או הפתעה, אלו ראיות מתוך תיק החקירה, אם בכלל, תוגשנה במסגרת הטיעון לעונש.

בהיעדר מ"מ או גישור בין הצדדים, על ההגנה ליטול בחשבון את האפשרות שהתביעה תציג במסגרת ראיותיה לעניין העונש, ראיות המשקפות את עובדות כתב האישום, ובלבד שראיות אלו מצויות בחומר החקירה שהועבר לידי ההגנה.

8. יישום הכללים שפורטו מעלה, על עובדות המקרה בו עסקינן, מוביל למסקנה כי יש לאפשר לתביעה להציג את הסרטון בפני בית המשפט. הנאשם הודה בכתב האישום מבלי שקדמו לכך הידברות או גישור בין הצדדים, אשר יכלו ליצור ציפיה אחרת בלב הנאשם, ומבלי שבוצע תיקון כלשהו בעובדות כתב האישום. הסרטון הנוגע לעניין ממחיש את הנזק שנגרם למתלוננת והוא הועבר לעיון ההגנה זה מכבר. על פי הנטען, הסרטון משקף במדויק את האמור בכתב האישום ואינו חורג מהעובדות בהן הודה הנאשם. בהיעדר הסכמה מראש אודות אי הצגת הסרטון במסגרת הטיעונים לעונש, אינני מוצאת בסיס לאסור על התביעה את הצגת הסרטון שבנדון.

9. נוכח האמור עד כה, הנני קובעת כי למאשימה מותר, ברמת העיקרון, להציג את הסרטון בישיבת הטיעונים לעונש.

בשים לב להסתייגות הטכנית שהעלה ב"כ הנאשם במהלך הדיון האחרון שהתקיים בתיק, תדאג המאשימה לזימון העדים הקשורים להוכחת קבילות הסרטון לקראת ישיבת הטיעונים לעונש.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ט, 27 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.